

nummer 40

1 oktober 1977

95 cent

VERONICA

**PURDEY
WIL NOOIT
MEER
TROUWEN**

IN DIT NUMMER

Joanna Lumley wil nooit meer trouwen, onthulde ze tegenover onze verslaggever Anne Bergsma. Op de volgende pagina's doet hij het liefdesleven van Joanna en haar mede spelers in de successerie „De Wrekers” uit de doeken. Een serie waarvan deze week een nieuwe reeks afleveringen start.

Frank Kramer is een fratsenmaker, vandaar zijn bijnaam Fratsie Frankie. Hij voetbalt (met heel veel succes), maakte een plaat met de groep Full House (of hij zelf zong weten we nog niet) en maakt deze week zijn debuut als televisiepresentator van Avro's Sportpanorama. We zijn benieuwd hoe Frankie het daarvan afbrengt.

De Vara zendt al weer enige weken de keurige detective-serie Lord Peter Wimsey uit. Een steenrijke Engelsman (ja, ja, bij de Vara) die uit tijdverdrijf misdaden oplost. Wie is de man die Lord Peter Wimsey speelt? Anne Bergsma sprak met de acteur Ian Carmichael.

De Spaanse schonen Maria Mendola en Mayte Manteous, bekend van het daverende discogezelschap Baccara, hebben een rustkuur voorgeschreven gekregen. Dat was ook wel nodig, want de afgelopen weken hebben ze zich helemaal uit de naad gewerkt in verband met hun hitsuccessen.

SPREEKBEURT

Ontploft de bom?

Op het moment dat ik deze spreekbeurt schrijf heeft De Telegraaf zojuist bericht dat de beide informateurs inzake de kabinetformatie van plan zijn een bom onder het huidige omroepbestel te plaatsen. Het een en ander zou neerkomen op een frontale aanval tegen de Avro, de Tros en Veronica en misschien zelfs de EO, omdat géén van deze verenigingen een programma zou brengen dat zich duidelijk onderscheidt van de andere omroepen.

Natuurlijk zal ook deze soep niet zo heet gegeten worden als zij werd opgediend, maar toch geven berichten als deze te denken over de dirigistische manier waarop de overheid de omroep meent te kunnen regelen. De omroepwet die we nu hebben is in de jaren zestig na veel vallen en opstaan bereikt, maar ik heb het idee dat nu voor het gemak vergeten wordt. Om even de herinnering op te frissen: in de begin jaren zestig was er in ons land een sterke lobby om te komen tot een tweede, nationaal televisienet op commerciële basis. De bestaande omroepen (Avro, Vara, NCRV, KRO en VPRO) voelden daar natuurlijk weinig voor, evenals de meeste politieke partijen. Met veel moeite werd een nieuwe Omroepwet in elkaar gezet die alle partijen bij elkaar moet brengen.

Er zou een „open bestel” komen, waarin alle maatschappelijke stromingen die voldoende ziertjes konden winnen voor een omroepvereniging, zendtijd konden verkrijgen. Aan de ene kant was het voortbestaan van de toenmalige omroepen gegarandeerd: zij hadden immers al de vereiste leden binnen en daarop waren ook de getalscriteria gebaseerd. Aan de andere kant kon niemand klagen dat ze geen toegang meer tot de ether konden krijgen omdat het bestel „open” was. Waarschijnlijk hadden de makers van die Omroepwet in hun stoutste dromen niet verwacht dat in twaalf jaar tijds er inderdaad drie nieuwe omroepen bij zouden komen! Ze hadden zeker niet verwacht dat diezelfde openheid nu, anno 1977, een regelrechte bedreiging zou vormen voor het voortbestaan van de meeste van de oude omroepen. De minister van CRM noteerde die openheid daarom wat in te dammen. Aanvankelijk was de minimumeis om als aspirant-omroep te worden toegelaten 15.000 leden. Na de stormachtige groei van de Tros en de verrassende komst van de Evangelische Omroep werd de dam tot toelating wat verder opgehoogd tot 40.000 leden. En niet omdat de Nederlandse bevolking bijna verdrievoudigd was in enkele jaren tijds... Bovendien werd de minimumcontributie op tien in plaats van vijf gulden gesteld en dat heus niet alleen omdat de inflatie zo aan onze nationale munteenheid knabbelde. Toch diende zich nog een derde kandidaat aan voor het gebruik van ons radio- en televisienet: Veronica, die zich tegen de verdrukking in toch een plaats wist te verwerven in Hilversum. Maar ook deze plaats bleek niet zeker, toen de minister van CRM de C-status voor Veronica afwees op basis van een nieuwe telmethode van het ledenbestand. Een telmethode, die nu ook een bedreiging vormt voor twee traditionele omroepen, de Vara en de VPRO. We kunnen er niet omheen: er ligt inderdaad een bom onder het omroepbestel. Die bom werd niet door Den Uyl en Veringa geplaatst, maar al tijdens het onderhandelen over de Omroepwet in de jaren zestig. Vroeg of laat moet hij ontploffen, het is nu alleen nog maar een kwestie van tijd. Het is alleen pijnlijk om te moeten constateren dat onze aankomende regering meent de klok te moeten terug draaien naar de maatschappelijke verhoudingen van voor de oorlog en voor het voortgaande proces van ontzuiling in ons land de ogen sluit.

veronicablاد, weekblad, redactieadres: postbus 418, hilversum tel. 035-49147, telex 16498

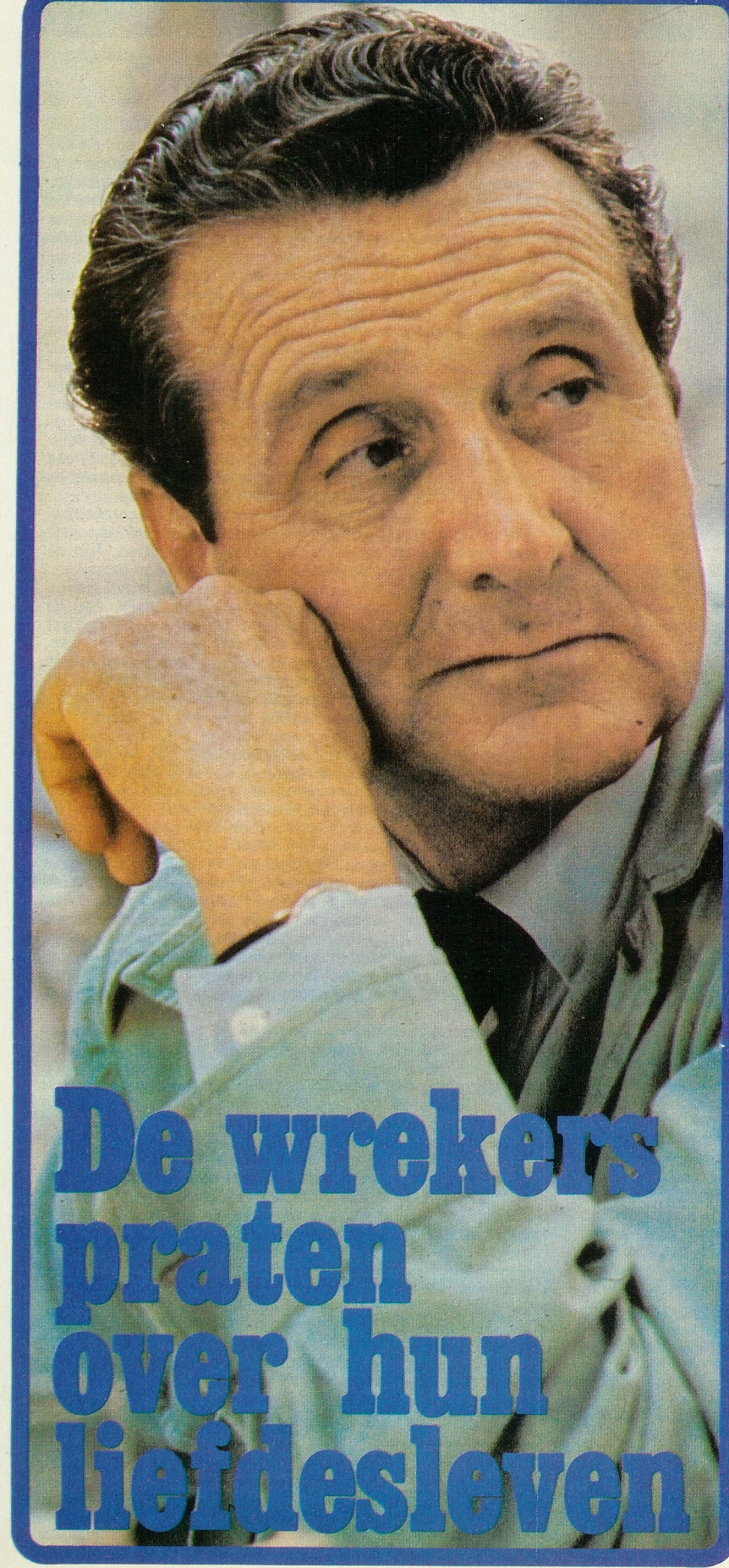
veronica omroep organisatie, oude enghweg 26, hilversum, tel. 035-49147

advertentie-exploitatie: veronicablاد b.v., willy de haan, marijke bodar, postbus 241, hilversum, tel. 035-49147

hoofdredacteur: rob out/eindredactie: robert briel/redactie: bernadet van der ende/redactiesecretariaat: cisca baars, nel van os
produktie: bert mijnhout/vormgeving: frank kraayeveld

vaste medewerkers: hette visser, lex harding, peter hazel, leo van der goot, jan hagenaar, barry schultz, guus moerman, anne bergsma, clouds studios, ronald sweering, gijbert hanekroot, nies van riel, bert van der veer, willem watergeus
druk: van boekhoven-bosch/utrecht

abbonementen: f 32,50 per jaar, bel 035-49147, of stuur een lege enveloppe met uw naam en adres naar antwoordnummer 123 in hilversum, losse nummers f 0,95

De wrekers praten over hun liefdesleven

De derde serie Wrekers kluiert u alweer aan de buis. In Canada zijn Purdey, Gambit en Steed alweer bezig aan de volgende. Het kan niet op. Drie mensen om jaloers op te zijn. Zo lijkt het tenminste in de tv-serie. Maar hoe is het in werkelijkheid? Zijn Joanna Lumley, Gareth Hunt en Patrick McNee ook privé zo benijdenswaardig?

Alle drie hebben ze inmiddels mislukte huwelijken achter de rug en leven op dit moment zonder boterbrieftje. Patrick McNee (Steed) heeft het 't moeilijkst. Je kunt het je nauwelijks voorstellen. In De Wrekers is hij de knappe, succesvolle bolhoeddrager in een Bentley en altijd omgeven door mooie vrouwen. In werkelijkheid is hij een wat zielige man van 55 jaar. Teleurgesteld, onzeker en pas na psychiatrische behandeling weer een beetje in het reine met zichzelf. Twee huwelijken verknalde hij reeds. Hij heeft er nog steeds spijt van.

„Ik heb al in geen jaren sex gekend,” onthult Patrick McNee. „Als je de vijftig hebt bereikt dan dooft de vlam. Het is geen noodzaak meer om elk meisjesbed van de binnenkant te leren kennen. Het leven wordt gemakkelijker. Als ik me nu nog met jonge meisjes zou afgeven zou dat belachelijk, vernederend en onbeschaafd zijn.”

Af en toe is Patrick ontroostbaar eenzaam. Hij woont tegenwoordig in het Amerikaanse Palm Springs met zijn dochter Jenny. De acteur heeft alle mogelijke moeite gedaan om het meisje van haar ernstige astmatische aandoeningen af te helpen. Zij stamt met broer Rupert uit zijn eerste huwelijk met Barbara Douglas. Hij heeft het gevoel dat hun scheiding de oorzaak van de astma is geweest. Het stel woont gelukkig naast een van de lijfartsen van wijlen president Kennedy, dus Jenny is in goede handen. Wat is de reden waarom Patrick na twee mislukkingen niet meer huwt? „Ik val alleen maar op dezelfde vrouwen. Zo had ik bijvoorbeeld een affaire kunnen hebben met Diana Riggs uit een van de vorige series. Ze is het evenbeeld van mijn eerste vrouw. Gelukkig heb ik met haar een warme vriendschap. Maar trouwen? Nee, waarom zou je steeds met dezelfde vrouw trouwen?”

Zijn enige diepgekoesterde wens is kleinkinderen. „Misschien kan ik daarmee het grote gat in mijn leven nog opvullen.” Zijn kinderen zijn beiden nog ongetrouwd. Patrick zal geduld moeten hebben.

Praten in de huwelijksnacht

Gareth Hunt (Gambit) is nu 34 en woont nu bijna vier jaar samen met Carrie, een garderobe-cheffin. Hij woont in het Engelse Putney en heeft het daar best naar zijn zin. „Ik geloof niet dat een huwelijk mij op dit moment zou passen. Daar heb ik het werk niet naar en Carrie en ik hebben er gewoon geen zin in,” zegt hij resoluut. „Ik trouwde voor het eerst toen ik van zee kwam. Daar was ik op mijn vijftiende naar toe gegaan. Geld voor een huwelijksreis was er niet. Na de

bruiloft meteen naar onze gehuurde kamer. Ik weet nog hoe mijn huisbaas me de halve nacht aan de praat heeft gehouden met verhalen over zijn vroegere oorlogservaringen. Carol moet toen al een naar voorgevoel hebben gehad." Hij schonk het kapstertje een zoon, maar toen hij plotseling een

me dat geweer af en stampte me en passant nog even in elkaar. De omstanders vonden het prachtig. Ze klaptten in hun handen, want Gambit verloor."

Wat vindt hij eigenlijk van de prachtige Purdey?

„Er is iets in haar dat mij aantrekt, maar ik

stukje papier in een kamer ons meer zeker van elkaar maakt. Maar als hij het zou vragen dan deed ik het. Als hij zou zeggen: Laten we het op ons zestigste jaar doen, dan wacht ik, want dan zal ik nog bij hem zijn. Ik houd meer van hem dan van het leven zelf. Liefde is iets anders dan vriendelijk zijn. Liefde is een bonkend hart en slappe knieën als je hem ziet. Dat heb ik nog steeds met Michael." Ze heeft ook enige tijd een affaire gehad met Rod Stewart. Het snelle leven en zijn opwindende manier van leven stonden haar wel aan, maar het kon niets worden.

„Ik ben vaak door mannen gekwetst," vertelt ze. „Maar ik heb het snelst helende hart in de showbusiness. Ik ga twee uur zitten janken en voel me ontzettend rot en dan is het over." Purdey is een beetje balorig. In kranten wordt gediscussieerd of ze wel sexy genoeg is. Ze is zelf over al die opwindingen heen. Haar standpunt is bepaald.

„Als een regisseur mij zou vragen om mij uit te kleden en naakt in een zwembad te springen, dan deed ik dat. Maar als hij mij zou inviteren mijn slipje aan de rand van het bed te hangen om vervolgens met een man de liefde te bedrijven, dan is het antwoord: Nee! Ik doe wat ik wil met de mensen van wie ik houd. Ik ben niet bereid om dat met vijftien miljoen anderen te delen..."

Gun haar de intimiteit van de liefde en val haar niet langer lastig met huwelijksaanzoeken. „Daar word ik helemaal stapel van," zegt Joanna. „Ik denk dat ik maar eens een sticker laat maken met „Ik ga niet meer trouwen". Misschien helpt dat."

Tekst: Anne Bergsma
Foto: Kippa

Televisie
Maandag 3 oktober
Nederland 2, 20.25

Purdey wil een sticker met:

toneelstudie ging volgen liep het huwelijk op de klippen. „We hebben het niet zover laten komen dat we elkaar zijn gaan haten. We hebben nu nog een leuk contact."

Vrouwen vormen de grote angst van Gareth niet. Het zijn mannen, die hem vaak overstuurt maken. „Ik kom vaak van die stoere jongens tegen, die mij niet als Gareth, de acteur zien, maar als Gambit, de superheld. Dan dagen ze me uit om hun krachten te meten. Als dat werkelijk gebeurt ben ik nergens. Het overkwam hem bijvoorbeeld tijdens een promotietrip in Parijs dat hij werd aangehouden door een man van ongeveer zestig jaar. „Die vent duwde me een geweer in mijn handen dat naast mijn oor afging. Dat deed werkelijk pijn. Even later pakte hij

zie haar alleen als een vriendin."

Purdey zelf is helemaal vol van ene Michael Kitchen. Ze is ooit acht maanden gehuwd geweest met Jeremy Lloyd, maar dat was een lachertje.

„We moeten allebei gek zijn geweest," vermoedt Joanna Lumley nu. „We werkten beiden bij dezelfde film, kenden elkaar drie weken en gingen naar het stadhuis. Direct na de film moest hij naar Amerika om daar werk af te maken. Van die acht maanden hebben we elkaar geloof ik maar vier maanden gezien. Dat was gekkenwerk."

Ze is nu vol van meneer Kitchen, maar een heuse trouwpartij ziet de langbenige en dertigjarige Joanna niet zitten. „We wonen heerlijk samen en hebben het fijn. Ik zie niet in waarom het tekenen van een